

Jordspekulationerne, som det ærede Medlem talte om, at man havde paaberaabt sig imod Vestprojektet, tillægger jeg ikke særlig Betydning, thi det er jo klart, at ligesom jeg har foreslaaet at ekspropriere al den ubebyggede Grund, der ligger ved Østhavnen, naar dette Projekt vælges, saaledes vil jeg ogsaa holde paa, at hvis man skulde vælge Vestprojektet, bør man ekspropriere al den ubebyggede Grund, som ligger der, og da selvfølgelig kun betale den efter den Værdi, den har, *uden Hensyn til*, at Havnen udvides til den Side.

Dette turde formentlig være tilstrækkeligt fra min Side i Øjeblikket med Hensyn til selve Havneprojektet. I Anledning af de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) fremsatte om Petroleumstanken, skal jeg sige, at det selvfølgelig kun er noget, man bør tage med, naar det kan lade sig gøre uden Fare for Havnen i det hele. Men det er i øvrigt forudsat, at et Petroleumstankeskib kun bør have Lov at lægge sig der, naar det har et Bugserfartøj under Damp liggende ved sin Side, saaledes at det øjeblikkelig kan slæbes bort, hvis der virkelig skulde blive Fare paa Færde.

Lovforslagets Bestemmelser i §§ 2—3 give mig ikke Anledning til mange Bemærkninger, § 2 slet ikke; den har jo kun fundet Tilslutning. Om § 3 har jo det ærede Medlem for Esbjerg sagt, at det var urimeligt og ubilligt at forlange denne halve Million som Tilskud af Esbjerg By. Det finder jeg ikke. At det ærede Medlem søger at værge sin Kommune derimod, er jo ganske naturligt, men de Udtalelser, der i øvrigt ere faldne fra andre Medlemmers Side om denne Ting, give mig Grund til at tro, at Forslaget ikke i den Henseende vil møde nogen Modstand, men tværtimod vil møde Tilslutning, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre derved. Jeg tror ikke, der er mange Byer her i Landet, som ikke gerne vilde ofre en halv Million, naar de kunde faa al den Trafik, alt det Arbejde og al den Søgning, som denne Udvidelse af Havnen vil føre til for Esbjerg By. Naar det ærede Medlem for Silkeborg (Jacob Christensen) mente, at man endog saa burde gaa videre med Grundværdistigningsafgiften, som her er stillet til Raadighed for Esbjerg Kommune, og give den Lov til at opkræve mere end den halve Million, som her kræves af den, vil jeg dog sige til det ærede Medlem, at det forekommer mig ikke at høre hjemme i dette Lovforslag. Saa langt, som Esbjerg

Kommune trænger til Dækning for at afholde de med dette Forslag forbundne Udgifter, kan der være Grund til at give den Ret til Dækning i en Grundværdistigningsafgift, det erkender jeg, men det forekommer mig, at det ærede Medlems Udtalelser gik adskilligt videre, og at det var adskilligt mere, Esbjerg Kommune ønskede dækket gennem denne forhøjede Værdistigningsafgift, end de Udgifter, som ere foranledigede ved dette Forslag, og saa hører det dog ikke hjemme her. For øvrigt hører jo hele denne Side af Sagen om Esbjerg Kommunes Ret til at søge Dækning for større eller mindre Udgifter ved en Værdistigningsafgift nærmest hjemme under Indenrigsministeren; saa at det for saa vidt nærmest er som hans Repræsentant, at jeg har taget det med i Forslaget og her taler for det. Naar det ærede Medlem for Esbjerg siger, at de Arealer, som der søges Bemyndigelse for Staten til at ekspropriere, bagefter burde overlades Kommunen, ja, saa er det noget, man altid kan tale om. Naar først Staten har taget dem, kan den gøre dermed, hvad den vil, saa kan den sælge dem, om den vil, eller udleje dem, hvilket maaske er nok saa rigtigt. Men i begge Tilfælde vil det sikkert være naturligt at give Esbjerg Kommune et vist Fortrin. Med disse Bemærkninger skal jeg, særlig under Hensyn til, at vi befinde os paa dette Tidspunkt af Mødet, indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Alfred Christensen: Jeg vil meget indtrængende bede det ærede Tings Medlemmer betragte, ikke blot hvad jeg, men ogsaa hvad alle andre i denne Sal sige, som fuldstændig upolitisk og kun dikteret af virkelig saglig Interesse. Jeg kan forsikre de Herrer om, at mine Bemærkninger ere dikterede af virkelig saglig Interesse for den bedst mulige Bygning af Esbjerg Havn, og det hvad enten den kommer til at gaa i Øst eller i Vest. Selv den højtærede Minister, der har forelagt Forslaget om at lægge Havnen imod Øst, erklærede, at han ogsaa gerne gaar med mod Vest, ikke blot, naar han bliver overbevist, men naar han blot ser tilstrækkelig mange af os andre være af den Mening, at det er mod Vest, vi skulle.

Den ærede Minister brugte nogle Ord, som forskrækkede mig, thi jeg har hørt dem før. Vi have jo foruden politiske Sager her til Behandling ogsaa upolitiske Sager. Vi kende mange — for ikke at rive i gamle Saar, skal jeg ikke nævne